I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1886/2004

av den 25 oktober 2004

om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 1796/1999 infördes på import av linor och kablar av stål med ursprung i bland annat Folkrepubliken Kina till att omfatta import av linor och kablar av stål som sänds från Konungariket Marocko, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Konungariket Marocko, och om avslutande av undersökningen avseende import från en marockansk exportör

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (nedan kallad ”grundförordningen”) ([1]), särskilt artikel 13 i denna,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Gällande åtgärder

(1) Rådet införde genom förordning (EG) nr 1796/1999 ([2]) i augusti 1999 en antidumpningstull på 60,4 % på import av linor och kablar av stål (nedan kallade ”stållinor”) med ursprung i bland annat Folkrepubliken Kina.

2. Begäran

(2) Den 5 januari 2004 mottog kommissionen en begäran i enlighet med artikel 13.3 i grundförordningen från sambandskommittén för stållineindustrin i Europeiska unionen (European Federation of Steel Wire Rope Industries) om att undersöka påstått kringgående av de antidumpningsåtgärder som införts på import av linor och kablar av stål med ursprung i Kina. Begäran ingavs för tillverkares räkning vilka svarar för en betydande del av gemenskapens produktion av stållinor.

(3) I begäran gjordes det gällande och lämnades tillräcklig bevisning för att det efter införandet av åtgärder på import av stållinor med ursprung i Kina hade skett en betydande förändring i handelsmönstret för export av stållinor från Kina och Marocko till gemenskapen. Denna förändring i handelsmönstret påstods bero på att stållinor med ursprung i Kina omlastas i Marocko. Importen från Marocko till gemenskapen hade ökat väsentligt, samtidigt som importen från Kina hade minskat i ungefär lika stor omfattning.

(4) Slutsatsen i begäran var att denna förändring inte hade någon annan grund eller något annat ekonomiskt berättigande än förekomsten av antidumpningstullen på stållinor med ursprung i Kina.

(5) European Federation of Steel Wire Rope Industries lämnade också tillräcklig bevisning för att den positiva verkan av denna tull undergrävdes både i fråga om kvantitet och priser och att priserna på stållinor från Marocko dumpades i förhållande till tidigare fastställda normalvärden för stållinor med ursprung i Kina.

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 461/2004 (EUT L 77, 13.3.2004, s. 12).

([2]) EGT L 217, 17.8.1999, s. 1. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1674/2003 (EUT L 238, 25.9.2003, s. 1).

3. **Inledande**

(6) Genom förordning (EG) nr 275/2004 [1] (nedan kallad ”förordningen om inledande”) inledde kommissionen en undersökning av det påstådda kringgåendet och instruerade i enlighet med artiklarna 13.3 och 14.5 i grundförordningen tullmyndigheterna att registrera import av linor och kablar av stål som sänts från Marocko, oavsett om deras deklarerade ursprung är Marocko eller ej, från och med den 19 februari 2004. Kommissionen underrättade myndigheterna i Kina och Marocko om att undersökningen hade inletts.

4. **Undersökning**

(7) Frågeformulär sändes både till importörer av stållinor i gemenskapen och exportörer i Kina och Marocko som nämndes i begäran samt till andra berörda parter som givit sig till känna inom föreskriven tid. Alla parter underrättades om att bristande samarbete skulle kunna leda till att artikel 18 i grundförordningen tillämpas. De informerades också om följderna av bristande samarbete.

(8) Ett antal av importörerna i gemenskapen kontaktade skriftligen kommissionen och förklarade att de inte hade importerat några stållinor från Marocko.

(9) Inga svar på frågeformuläret erhölls från exportörer och tillverkare i Kina.

(10) Ett svar på frågeformuläret mottogs från en marockansk exporterande tillverkare, Remer Maroc SARL, Settat. Kommissionen utförde ett kontrollbesök på plats hos detta företag.

5. **Undersökningsperiod**

(11) Undersökningsperioden omfattade perioden från och med den 1 januari 2003 till och med den 31 december 2003 (nedan kallad ”undersökningsperioden”). För undersökningen av den påstådda förändringen i handelsmönstret inhämtades uppgifter för perioden från och med 1999 till och med undersökningsperiodens slut.

[1] EUT L 47, 18.2.2004, s. 13. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1699/2004 (EUT L 305, 1.10.2004, s. 25).

B. **RESULTAT AV UNDERSÖKNINGEN**

1. **Allmänna överväganden och grad av samarbetsvilja**

(12) Såsom nämns i skäl 9 samarbetade inga tillverkare eller exportörer av stållinor i Kina. Uppgifter mottogs emellertid från en samarbetsvillig exportör i Marocko, Remer Maroc SARL, som tillverkade stållinor och exporterade en liten del av sin produktion till gemenskapen under undersökningsperioden. Enligt uppgifter från Eurostat stod detta företag för mindre än 5 % av den sammanlagda mängden importerade stållinor från Marocko till gemenskapen under undersökningsperioden. Avgörandena fattades därför delvis på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

2. **Berörd produkt och likadan produkt**

(13) Den berörda produkten är såsom fastställdes i den undersökning som ledde till införandet av de gällande åtgärderna (nedan kallad ”den ursprungliga undersökningen”) linor och kablar av stål, inbegripet slutet tågvirke, med undantag av linor och kablar av rostfritt stål, med ett största tvärsnitt av mer än 3 mm (i branschen kallade ”stållinor”) med ursprung i Kina, i normala fall deklarerade enligt KN-nummer ex 7312 10 82, ex 7312 10 84, ex 7312 10 86, ex 7312 10 88 och ex 7312 10 99.

(14) Av undersökningen framgick att de stållinor som exporteras till gemenskapen från Kina och de som sänds till gemenskapen från Marocko har samma grundläggande fysiska och tekniska egenskaper och samma användningsområden, och följaktligen anses de utgöra likadana produkter enligt artikel 1.4 i grundförordningen.

3. **Förändring i handelsmönstret**

Den samarbetsvilliga marockanska exportören

(15) Remer Maroc SARL, den samarbetsvilliga exportören, grundades 2001 som ett helägt dotterbolag till det italienska företaget Remer Italia Srl. Under undersökningsperioden exporterade Remer Maroc SARL endast en mycket liten mängd av den berörda produkten till gemenskapen vilken utgjorde mindre än 5 % av den samlade importen av stållinor från Marocko under samma period. Majoriteten av dess försäljning är avsedd för den marockanska marknaden.

(16) Det har också konstaterats att Remer Maroc SARL både är tillverkare och exportör av stållinor. Företaget driver produktionsanläggningar som omfattar hela tillverkningsprocessen för den berörda produkten och använder sig av inköpta stållinor, kärnor av textilmaterial och fett. Det säljer bara sin egen och det italienska moderföretagets produktion och det har aldrig köpt några stållinor eller något annat material från Kina.

(17) Mot bakgrund av detta har Remer Maroc SARL visat att dess export inte spelar någon roll för förändringen i handelsmönstret mellan Kina och gemenskapen. Undersökningen avseende stållinor som exporterats av Remer Maroc SARL bör därför avslutas.

De icke samarbetsvilliga marockanska exportörerna

(18) De icke samarbetsvilliga exportörernas export till gemenskapen måste fastställas på grundval av tillgängliga uppgifter i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Eurostats uppgifter på KN-nivå ansågs vara den bästa information som fanns att tillgå som grund för avgörandena rörande exporten till gemenskapen efter införandet av antidumpningstullen på import av stållinor med ursprung i Kina. I detta hänseende bör det noteras att gemenskapsindustrins begäran också grundar sig på uppgifter från Eurostat och att ingen annan oberoende uppgiftskälla var tillgänglig för kommissionen under den pågående undersökningen. Exportpriset från Marocko till EU fastställdes på grundval av exportens sammanlagda värde och vikt (i ton) som rapporterats av Eurostat på KN-nivå, med avdrag för de kvantiteter och det värde som motsvarade exporten från det samarbetsvilliga marockanska företaget. När det gäller uppgifter rörande perioden före införandet av åtgärderna ansågs Eurostats uppgifter på KN-nivå också vara den bästa information som fanns att tillgå i avsaknad av andra oberoende källor.

(19) Det konstaterades att en markant övergång från import från Kina till gemenskapen till import från Marocko till gemenskapen ägde rum efter det att antidumpningsåtgärderna avseende stållinor med ursprung i Kina trädde i kraft i augusti 1999. Efter det att gemenskapen införde antidumpningsåtgärder minskade importen till gemenskapen av stållinor från Kina betydligt, från 14 057 ton 1998 till 364 ton 2000. Mellan 2000 och 2003 har den legat kvar på liknande låga nivåer. Under samma period ökade importen till gemenskapen av stållinor från Marocko från noll ton 1998 till 2 338 ton 2003.

(20) För de icke-samarbetsvilliga företagen fastställdes därför en tydlig förändring i handelsmönstret efter det att gemenskapens antidumpningsåtgärder på stållinor med ursprung i Kina trätt i kraft i augusti 1999.

4. **Otillräcklig grund eller otillräckligt ekonomiskt berättigande (avseende de icke samarbetsvilliga marockanska exportörerna)**

(21) På grundval av tillgängliga uppgifter konstaterades att det inte fanns något eller åtminstone inte tillräckligt ekonomiskt berättigande för det förändrade handelsmönstret. För det första importerade den samarbetsvilliga marockanska tillverkaren inte några stållinor från Kina. För det andra har det enligt statistik från Kina, Marocko och Europeiska gemenskapen skett en ökning av exporten från Kina till Marocko som motsvarar ökningen av exporten från Marocko till gemenskapen under samma period. I marockansk och kinesisk handelsstatistik görs det visserligen ingen skillnad mellan stållinor och kardeler (halvfärdiga stållinor), vilket dock görs i Europeiska gemenskapens statistik. Mot bakgrund av den höga graden av bristande samarbetsvilja och i avsaknad av några tecken på att kardeler bearbetas till linor i Marocko, är det rimligt att anta att dessa statistiska uppgifter ger en adekvat bild av importen av stållinor från Kina till Marocko. Om en sådan bearbetning ägde rum skulle den dessutom inte vara omfattande. Ekonomiskt skulle det inte vara lönande att bearbeta kardeler till stållinor i någon annan anläggning än den där kardelerna tillverkas, eftersom mervärdet av denna process är relativt litet i förhållande till transportkostnaderna. Det konstateras också att ett marockanskt företag, som varken fyllde i frågeformuläret eller accepterade ett kontrollbesök, tillhandahöll motsägelsefulla uppgifter beträffande sin verksamhet när det genom att samarbeta i undersökningen enkelt hade kunnat klargöra situationen. Av det faktum att dessa två tendenser sammanfaller kan därför i avsaknad av samarbetsvilja från något annat företag än Remer Maroc SARL slutsatsen dras att importen från Kina till Marocko inte var avsedd för den marockanska marknaden utan för export till gemenskapen.

(22) Denna slutsats förstärks av det faktum att den enda kända exportören av den berörda produkten från Marocko, vid sidan av den samarbetsvilliga exportören, är ett dotterbolag till en kinesisk exporterande tillverkare. Detta dotterbolag etablerades i Marocko 2001 samtidigt med att exporten av stållinor från Marocko till gemenskapen inleddes.

(23) Mot bakgrund av detta och med hänsyn till att den nämnda övergången från import från Kina till import från Marocko inträffade efter det att antidumpningstullarna införts, måste i brist på andra förklaringar slutsatsen dras att förändringen i handelsmönstret härrörde från införandet av tullen och inte från någon annan tillräcklig grund eller något annat ekonomiskt berättigande i enlighet med artikel 13.1 andra meningen i grundförordningen.

(24) Mot bakgrund av ovanstående är det rimligt att dra slutsatsen att påståendet i klagomålet bekräftas, nämligen att exporten av stållinor från Kina till Marocko till övervägande del helt enkelt omlastades i Marocko för vidarebefordran till gemenskapen.

5. **Undergrävande av tullens verkningar i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten (avseende de icke samarbetsvilliga marockanska exportörerna)**

(25) Av uppgifterna i skäl 19 framgår att det sedan åtgärderna infördes skett en tydlig kvantitativ förändring i gemenskapens importmönster avseende den berörda produkten. Den betydande mängd stållinor som exporterades från Kina till gemenskapen före införandet av åtgärderna ersattes delvis av en mindre men ändock betydande exportvolym från de icke samarbetsvilliga marockanska exportörerna. Denna motsvarar 20 %–25 % av de volymer som importerades från Kina under den ursprungliga undersökningens undersökningsperiod (1 januari 1997–31 mars 1998). Det anses därför att denna tydliga förändring i handelsflödet undergrävde åtgärdernas positiva verkningar i fråga om de kvantiteter som importerades till gemenskapsmarknaden.

(26) När det gäller priserna användes, med beaktande av den låga samarbetsviljan, de bästa tillgängliga uppgifterna, dvs. Eurostats uppgifter på KN-nivå. Av dessa uppgifter framgick att exportpriserna cif från Marocko nominellt låg ungefär 3 % under de kinesiska exportpriserna cif i den ursprungliga undersökningen. Det måste följaktligen antas att priserna på den marockanska exporten ligger under den nivå för undanröjande av skada som i den ursprungliga undersökningen fastställdes för gemenskapens priser.

(27) Följaktligen dras slutsatsen att den berörda importen undergrävde tullens positiva verkningar både i fråga om kvantiteter och i fråga om priser.

6. **Bevisning för dumpning i förhålllande till de normalvärden som tidigare fastställts för likadana eller liknande produkter (icke samarbetsvilliga marockanska exportörer)**

(28) Kommissionen använde i enlighet med artikel 18 i grundförordningen Eurostats exportuppgifter på KN-nivå för att fastställa exportpriserna till gemenskapen och för att avgöra om det fanns några bevis för dumpning med avseende på de stållinor som de icke samarbetsvilliga exportörerna exporterade från Marocko till gemenskapen under undersökningsperioden.

(29) Enligt artikel 13.1 i grundförordningen skall det normalvärde som fastställts i den ursprungliga undersökningen användas i en undersökning om kringgående.

(30) I den ursprungliga undersökningen ansågs Polen vara ett lämpligt jämförbart tredjeland med marknadsekonomi för Kina och normalvärdet fastställdes på grundval av såväl priser som ett konstruerat normalvärde i detta jämförbara land. På grundval av detta fastställdes en landsomfattande dumpningsmarginal på 60,4 % för Kina.

(31) I den pågående undersökningen om kringgående kunde dumpningsmarginalerna i avsaknad av samarbetsvilja inte beräknas per enskild produkttyp. Genom tillämpning av uppgifter från Eurostat kunde exportpriserna emellertid jämföras på grundval av KN-nummer med priserna i den ursprungliga undersökningen, vilket ger en tillräckligt detaljerad analys. Av jämförelsen framgick att exportpriserna cif från Marocko till gemenskapen under undersökningsperioden i genomsnitt var 3 % lägre än exportpriserna cif från Kina till gemenskapen under den ursprungliga undersökningen. Eftersom dessa exportpriser skall jämföras med samma landsomfattande normalvärden som användes för fastställandet av den ursprungliga dumpningsmarginalen på 60,4 % går det att dra slutsatsen att även dessa priser är dumpade på en nivå som ligger över 60 %.

C. **BEGÄRAN OM BEFRIELSE FRÅN REGISTRERING ELLER FRÅN UTVIDGNING AV TULLEN**

(32) Kommissionen har från en marockansk tillverkare, Remer Maroc SARL, mottagit en begäran om befrielse från registrering och från åtgärder. Så som anges i skäl 12 samarbetade detta företag i samband med undersökningen genom att besvara frågeformuläret och godta kontrollbesök.

(33) Genom förordning (EG) nr 1699/2004 [1] ändrade kommissionen förordningen om inledande i syfte att upphöra med registrering av importen av stållinor från det marockanska företag för vilket det konstaterats att det inte kringgår antidumpningstullarna, dvs. Remer Maroc SARL.

(34) Till följd av att det konstaterats att detta företag inte har kringgått gällande antidumpningsåtgärder bör det även befrias från utvidgningen av åtgärderna.

D. ÅTGÄRDER

(35) Mot bakgrund av ovanstående slutsats beträffande kringgående i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen bör de antidumpningsåtgärder som är i kraft för stållinor med ursprung i Kina i enlighet med artikel 13.1 i grundförordningen utvidgas till att omfatta samma produkt som sänts från Marocko, oavsett om dess deklarerade ursprung är Marocko eller ej, med undantag av produkter som tillverkats av den samarbetsvilliga tillverkaren Remer Maroc SARL.

(36) Antidumpningstullen på import av stållinor som sänts från Marocko, vilka i enlighet med förordningen om inledande registrerats vid införseln till gemenskapen, bör tas ut i enlighet med artikel 14.5 i grundförordningen, enligt vilken utvidgade åtgärder bör vidtas mot importen från och med dagen för registreringen, dock med undantag för stållinor som tillverkats av Remer Maroc SARL.

(37) Slutsatsen att tullen inte bör utvidgas till att omfatta importen av stållinor som exporterats av Remer Maroc SARL grundas på resultaten av den aktuella undersökningen. Denna slutsats gäller således uteslutande importen av sådana stållinor som sänts från Marocko och tillverkats av denna juridiska enhet. Importerade stållinor som tillverkats eller sänts av ett företag som inte uttryckligen anges med namn och adress i den normativa delen av denna förordning, inbegripet enheter som är närstående dem som uttryckligen anges, omfattas inte av befrielsen och bör därför omfattas av den tullsats som införts genom förordning (EG) nr 1796/1999.

(38) Kringgåendet äger rum utanför gemenskapen. Artikel 13 i grundförordningen har till syfte att motverka kringgående utan att detta inverkar på aktörer som kan bevisa att de inte kringgår åtgärderna. Den innehåller emellertid inte några bestämmelser rörande behandlingen av tillverkare som kan bevisa att de inte kringgår åtgärderna. Följaktligen förefaller det nödvändigt att införa en möjlighet för tillverkare som inte sålt den berörda produkten för export under undersökningsperioden, och som inte är närstående exportörer eller tillverkare som omfattas av den utvidgade antidumpningstullen, att begära befrielse från de åtgärder som gäller för denna import. Berörda tillverkare som överväger att inkomma med en begäran om befrielse från den utvidgade antidumpningstullen måste besvara ett frågeformulär för att kommissionen skall kunna fastställa huruvida en befrielse är berättigad. En sådan befrielse kan beviljas på grundval av en bedömning av till exempel marknadssituationen för den berörda produkten, produktionskapaciteten och kapacitetsutnyttjandet, inköp och försäljning, sannolikheten för verksamhet för vilken det inte finns någon tillräcklig grund eller ekonomiskt berättigande, samt bevis för dumpning. Kommissionen gör vanligen även ett kontrollbesök på plats. Begäran om befrielse måste omgående sändas till kommissionen tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt avseende alla ändringar av företagets verksamhet i fråga om produktion och försäljning.

(39) Importörer kan befrias från registrering eller åtgärder i den mån deras import härrör från exportörer som beviljats sådan befrielse och i enlighet med artikel 13.4 i grundförordningen.

(40) I det fall en befrielse är berättigad kommer kommissionen, efter samråd med rådgivande kommittén, att föreslå att förordningen ändras. I varje fall som befrielse beviljas kommer det sedan att kontrolleras att villkoren för befrielse fortsätter att uppfyllas.

E. FÖRFARANDE

(41) Berörda parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka rådet avsåg att utvidga den slutgiltiga gällande antidumpningstullen och gavs tillfälle att lämna synpunkter och bli hörda. Det inkom inga synpunkter som kunde ändra dessa slutsatser.

[1] EUT L 305, 1.10.2004, s. 25.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Den slutgiltiga antidumpningstull som genom förordning (EG) nr 1796/1999 införts på import av linor och kablar av stål enligt KN-nummer ex 7312 10 82, ex 7312 10 84, ex 7312 10 86, ex 7312 10 88 och ex 7312 10 99 med ursprung i Folkrepubliken Kina skall utvidgas till att omfatta import av likadana linor och kablar av stål som sänts från Marocko, oavsett om deras deklarerade ursprung är Marocko (TARIC-nummer 7312 10 82 12, 7312 10 84 12, 7312 10 86 12, 7312 10 88 12 och 7312 10 99 12), med undantag av dem som tillverkas av Remer Maroc SARL, Zone Industrielle, Tranche 2, Lot 10, Settat, Marocko (TARIC-tilläggsnummer A567).

2. Den tull som utvidgas genom punkt 1 skall tas ut på import som registrerats enligt artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 275/2004 och artiklarna 13.3 och 14.5 i förordning (EG) nr 384/96, med undantag för den import som tillverkats av Remer Maroc SARL, Zone Industrielle, Tranche 2, Lot 10, Settat, Marocko.

3. Gällande bestämmelser om tullar skall tillämpas.

Artikel 2

1. Begäran om befrielse från den tull som utvidgas genom artikel 1 skall göras skriftligen på ett av gemenskapens officiella språk och skall undertecknas av en person som har rätt att företräda den sökande. Begäran skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för handel
Direktorat B
J-79 5/17
B-1049 Bryssel
Belgien
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877

2. Kommissionen får, efter samråd med rådgivande kommittén, genom beslut befria sådan import som visas inte kringgå den antidumpningstull som införts genom förordning (EG) nr 1796/1999 från den tull som utvidgas genom artikel 1 i den här förordningen.

Artikel 3

Tullmyndigheterna skall upphöra med den registrering av importen som införts genom artikel 2 i förordning (EG) nr 275/2004.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 25 oktober 2004.

På rådets vägnar
R. VERDONK
Ordförande